

PULHACZNY (1) ai

I sg m pułhacznym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pułhak” a. „pułhacze”: pochodzący z „pułhaka” a. „pułhacza”: Ale fatum nieścześnie [...] rzemieślniká tego/ [...] márníe/ bez wżelákiéy przyczyny/ [...] naglé pułhacznym postrzałem z światá wzięło. SarnStat 1315.

MFr